

Brand van verlangen

Overweging 29 december 2013 – Marc van de Giessen

“...In deze Kerstperiode maken we kennis met God die kwetsbaar als baby ter wereld komt. God biedt zichzelf aan en gaat hiermee een afhankelijkheidsrelatie aan met ons. ...”

Eerste lezing: uit ‘Tja wat zal ik zeggen’

Tweede lezing: Lucas 2; 33-40

Eerste lezing

Er was een dag dat de lucifer tot de kaars zei; ‘Ik heb de opdracht je aan te steken’.

‘Oh nee, doe dat alsjeblieft niet’, schrok de kaars, ‘als ik brand, zijn mijn dagen geteld en niemand kan mijn schoonheid meer bewonderen’.

De lucifer vroeg; ‘Wil je dan je hele leven lang hard en oud blijven- zonder geleefd te hebben?’

‘Maar branden doet pijn en verteert mijn krachten’, fluisterde de kaars onzeker en vol angst. ‘Dat is waar’, antwoordde de lucifer, ‘maar dat is toch het geheim van ons leven?’

Jij en ik, wij zijn geroepen om licht te zijn. Steek ik je echter niet aan, dan mis ik de zin van mijn leven. Ik ben ervoor om vuur te ontsteken. Jij ben een kaars, jij bent ervoor om licht en warmte te verspreiden. Je gaat niet verloren als je leeft en je laat verteren. Je geeft door je licht kleur aan anderen en zij kunnen genieten van je, bovendien zullen ze je licht verder dragen.

Alleen als je weigert een lichtdrager te zijn, dan mis je je doel’. Toen boog de kaars het hoofd. ‘Alsjeblieft, steek me aan’.

Van Elizabeth Johnson Taylor uit: Tja wat zal ik zeggen

Tweede lezing

Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over hem werd gezegd.

Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: ‘Weet wel dat velen in Israël door hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat betwist wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.’

Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. Het kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op hem.

Overweging

Je ziel lezen

Laatst betrapte ik mezelf erop dat ik de 8 jaar dat wij in Kenia woonden, samenvatte als dierbaar en leerzaam. Ik vertel smakelijk over de voldoening dat mijn werk gaf, de zonnige levenshouding van Afrikanen, over het succes van uitrollen en overdragen van onze organisatie naar Keniaanse directie en bestuur. En er is niets van gelogen. Het is alleen niet compleet.

Mondjesmaat vertel ik over mijn mislukkingen die ondanks veel inspanningen toch moest incasseren. Met terugwerkende kracht is mijn omgang met succes en met teleurstelling dus dierbaar en leerzaam geweest.

En terugkijkend op 2013. Hoe was dit jaar? Ik heb mensen leren kennen die de levenskunst verstaan om ondanks tegenslag kleur aan het leven te geven. Ondanks de tegenspoed vertellen ze hoe 2013 is geweest Yvonne van de Velden en Jan Meijer, 2 duiven die mijn ziel raakten. Yvonne die trouw haar man 13 maanden bezocht in de hospice. Het duurde lang voor Duncan opgenomen werd in het Licht, en Yvonne bleef hem liefdevol nabij. En Jan werd geconfronteerd met verlamningsverschijnselen, kwam in rolstoel terecht en bleef - tegen de feiten in - geloven dat er oplossingen zouden zijn. Hij hield op een hele knappe manier zijn focus op de kansen. Twee mensen van wie ik leerde hoe je waardig om kan gaan wanneer tegenspoed je treft. Ik ben ontroert door hun voorbeeld. Uit de omgang met pijn kan je iemands ziel lezen.

Snijden door je ziel

In Lucas lezen we een interessante perikoop. Maria wordt aangezegd; Je kind zal verdeeldheid brengen in wat je heilig is en het zal je innerlijke leven overhoop gooien; je dromen, je angsten, je onschuld, je verlangens, door die ziel zal een zwaard gaan. Je levensdroom die wordt kapotgeslagen en komt in scherven te liggen. Het snijdt je door de ziel.

Profeten zijn niet zo zeer voorspellers van de toekomst, maar aanzeggers van een nieuwe toekomst. De evangelienschrijvers laten via hun verhalen de geschriften van oude profeten klinken. Er zijn in dit Bijbelverhaal twee profeten die Maria, Jozef en het kind toespreken; Simeon en Hanna.

Het verhaal is verbonden met Bijbelverhalen ervoor en erna. Simeon heft een lofzang aan waarin hij het Oude Testament als het ware uitademt. Wat Hanna zegt weten we overigens niet, maar haar aanwezigheid zegt al genoeg. Genoemd naar de moeder van Samuël, die ook diende in de tempel en Eli verre de baas was, zoals in het volgende verhaal de twaalfjarige Jezus de leraren in de tempel de baas zal zijn.

De betekenis van deze profeten ligt in de aankondiging; Je levensdroom met je kind die wordt kapotgeslagen, je ziet als het ware de piëta al voor je waar Maria haar vermoorde zoon op schoot heeft. Het snijdt je door de ziel maar het zal ten goede van allen zijn.

Durf te branden

Het lezen van het verhaal over de kaars, riep ontroering op in mij. De angst die de kaars heeft; '*branden doet pijn en verteert mijn krachten*'. Het leven doet pijn. In het leven geven wij weliswaar liefde door en voelen we warmte naar elkaar toch is ons leven onlosmakelijk verbonden met pijn.

Als geloofsgemeenschap zijn we zowel de kaars als de lucifer. Degene die het licht laat ontsteken bij de ander. Degene die kansen ziet bij de ander. Degene die bezieling aanwakkert en de ziel laat juichen. Maar ook andersom. Degene die zich laat verlichten, zich laat bezielen. Als je levensdroom kapot geslagen is, horen we elkaar licht door te geven.

Vandaag sta ik samen met Carolien. Ik herinner me een gesprek met Henk Kemper van de week toen bleek dat er geen pianist of koor. Zullen we de viering niet cancelen? Nee, sprak hij alsof hij het kaarsverhaal vertelde. Als je weigert een lichtdrager te zijn, dan mis je je doel'. En na Henks liefdevolle aanmoediging gaf ik toe. Okay, met de hulp van anderen- zal ik het doen. Als een kaars boog ik mijn het hoofd. 'Alsjeblieft, steek me aan'.

Brand van verlangen

In deze Kerstperiode maken we kennis met God die kwetsbaar als baby ter wereld komt. God biedt zichzelf aan en gaat hiermee een afhankelijkheidsrelatie aan met ons. Simeon heeft het licht gezien. Bij het zien van het Kerstkind nam hij het in de armen en begon God te prijzen.

In de volheid van het leven, vieren we ons succes en zijn we voorbereid op mogelijke pijn. Zoals Maria zich schrap zette na de mededeling dat alles wat haar heilig is, omwille van de ander, in duigen zal vallen.

De 8 jaar in Afrika zijn voor mij van grote betekenis geweest. Zowel de goede als pijnlijke ervaringen hebben mij gevormd. Het heeft mij niet cynisch gemaakt en ik ontken mijn teleurstellingen niet. Dat is volgens mij het volle leven omarmen.

En als het leven pijn doet, warmte en verlichting te zoeken. In jezelf, in God of bij elkaar. Brand van verlangen! Ik nodig je vandaag uit, om net als Simeon het Kerstkind in de armen te nemen, en je ziel, je dromen, je verlangen, je ontroering, je verwondering te delen. We zijn immers het zout der aarde en het licht der wereld. En hoewel het leven soms pijn doet, kunnen we met elkaar licht en warmte verspreiden. Zo geven we smaak en kleur aan deze wereld.

Moge het zo zijn.